

π. Αντώνιος Ρουμελιώτης: «Με την πρεσβυτέρα μου θεωρούσαμε και θεωρούμε τα παιδιά αυτά,

Μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν όσοι βρέθηκαν τη Δευτέρα 18 Νοεμβρίου 2013 στο ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ, που

πραγματοποιήθηκε στο πρόγραμμα [«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»](#) που συνεχίζει τις τρίμηνες εκδηλώσεις του. «Οι νέοι στη ζωή της Ενορίας» ήταν το θέμα που συζήτησαν ο Μουσικός και Θεολόγος **κ. Ηλίας Λιαμής** με τον **Πρωτοπρεσβύτερο Αντώνιο Ρουμελιώτη**, εφημέριο της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών.

«Είναι ένα θέμα που προκαλεί μεικτά συναισθήματα, το θέμα της νεολαίας. Φέρνει στο μυαλό συναισθήματα ωραία, όπως είναι η φρεσκάδα, η αντίσταση. Είναι όμως και οδυνηρό, γιατί είμαστε σε μια χώρα η οποία γερνάει», ήταν κάποια από τα εναρκτήρια λόγια του **κ. Λιαμή**. Συμπληρώνοντας την σκέψη του αυτή, ανέφερε πως «πολλά εκλεκτά κομμάτια της νεολαίας δεν είναι στο χώρο της εκκλησίας. Πρόκειται για ανθρώπους με καλή ματιά και διάθεση, παιδιά έξυπνα με πολύ οξυμένη αντίληψη», οδηγούμενος στη διαπίστωση πως «υπάρχει ένα ζητούμενο ελπίδας προκειμένου οι νέοι άνθρωποι να πλησιάσουν την εκκλησία». Επιπρόσθετα, τόνισε πως «κάθε απασχόληση με έναν νέο άνθρωπο δεν είναι μόνο η εκπλήρωση ενός υπέροχου έργου, είναι ότι βάζεις μια παρακαταθήκη για μια συνέχεια αγάπης που θα πάει παραπέρα»

, κάνοντας μνεία για το σπουδαίο νεανικό έργο που επιτελεί ο π. Αντώνιος στην ενορία του, στην πόλη της Πάτρας.

Παίρνοντας το λόγο ο π. **Αντώνιος** ξεκίνησε μία προσωπική αναδρομή - κατάθεση ψυχής, πως από λαϊκός ακόμα, άρχισε να συναναστρέφεται με τα παιδιά και τους νέους και τι εναύσματα είχε προκειμένου να μπορέσει να μιλάει στα παιδιά του κατηχητικού και να τους μεταδώσει χριστιανικά μηνύματα. Με ιδιαίτερη συγκίνηση περιέγραψε πως κατάφερε σε μια ενορία με πολλά παιδιά και νέους, σιγά, σιγά να χτίσει το κατηχητικό έργο, μέχρι και τη δημιουργία ραδιοφωνικού σταθμού της Μητροπόλεως Πατρών. Συνέχισε λέγοντας πως αυτό έδωσε ένα άλλο έναυσμα και έναν άλλο τρόπο. Με γλαφυρό λόγο εξιστόρησε τους πρωτότυπους τρόπους και τις καινοτόμες δράσεις που υλοποίησε προκειμένου να μπορούν οι νέοι να βρίσκουν ανοιχτή την εκκλησία και να μπορούν ελεύθερα να συγκεντρώνονται εκεί, και πώς οδηγήθηκε και στη δημιουργία ενός Αθλητικού Συλλόγου, αυτού της «Γαλήνης». «Ο Αθλητικός Σύλλογος “Γαλήνη” στεγάζεται σε ιδιόκτητο χώρο και «τον διαχειρίζονται τα παιδιά, οι νέοι. Πρόκειται για κάτι που ανήκει στην ενορία και στις δράσεις της και απευθύνεται σε όλους», όπως σημείωσε.

«Με την πρεσβυτέρα μου θεωρούσαμε και θεωρούμε τα παιδιά αυτά, παιδιά μας», είπε χαρακτηριστικά σε ένα άλλο σημείο της συζήτησης ο π. **Αντώνιος**, μιλώντας

με συ
προσπ
διέξοδ

χρόνο.

«Οι νέοι σήμερα δεν είναι αδιάφοροι αλλά είναι αμέτοχοι. Δεν ζουν τη μετοχή», σχολίασε στη συνέχεια ο **π. Αντώνιος**. Εκφράζοντας τις σκέψεις του, σημείωσε πως «είναι λυπηρό ότι έχει φύγει το χαμόγελο από τη ζωή μας. Το παιδί θέλει ένα χαμόγελο. Δεν θέλει συνέχεια εντολές. Αυτά τα παιδιά είναι καχύποπτα γιατί έχουν απογοητευτεί».

Στη συνέχεια, ο **π. Αντώνιος** διαπίστωσε πως «είμαστε σε μια εποχή που σήμερα όσο τίποτε άλλο ο κόσμος έχει ανάγκη την εκκλησία. Εάν δεν δείξουμε τελικά το πραγματικό πρόσωπο της εκκλησίας, θα κάνουμε ένα λάθος σε μια εποχή που οι άνθρωποι έρχονται στην εκκλησία».

Προς το τέλος της συζήτησης, ο π. **Αντώνιος** καταθέτοντας εξομολογητικά, περιστατικά από την εμπειρία του στο έργο αυτό που επιτελεί με τους νέους, και μιλώντας με ειλικρινή διάθεση και γλαφυρότητα είπε χαρακτηριστικά: «*Είμαι έγγαμος. Πρέπει να αγαπάω τα παιδιά του κόσμου σαν παιδιά μου. Εκεί είναι και το ποιμαντικό έργο του ιερέως. Μια λεπτή ισορροπία ανάμεσα στην οικογένειά και στον κόσμο. Αν χάσεις την οικογένειά σου, θα χάσεις και το ποιμαντικό σου έργο*».

[Τη συζήτηση μπορείτε να την παρακολουθήσετε εδώ](#)

Πηγή: synodoiporia.blogspot.gr